

Електронний журнал «Ефективна економіка» включено до переліку наукових фахових видань України з питань економіки (Категорія «Б», Наказ Міністерства освіти і науки України № 975 від 11.07.2019). Спеціальності – 051, 071, 072, 073, 075, 076, 292. Ефективна економіка. 2024. № 9.

DOI: <http://doi.org/10.32702/2307-2105.2024.9.49>

УДК 658.3

О. І. Віденєєв,

аспірант кафедри підприємництва та екологічної експертизи товарів,

Національний університет «Львівська політехніка»

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0000-8563-7649>

Н. П. Яворська,

к. е. н., доцент кафедри підприємництва та екологічної експертизи товарів,

Національний університет «Львівська політехніка»

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-8145-7752>

БІЗНЕС-СТРУКТУРА ЯК ОСОБЛИВЕ СЕРЕДОВИЩЕ ДЛЯ УПРАВЛІННЯ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИМ ПОТЕНЦІАЛОМ

O. Videnieiev,

Postgraduate student, Department of Entrepreneurship and Ecological Expertise

of Goods, Lviv Polytechnic National University

N. Yavorska,

PhD, Associate Professor, Department of Entrepreneurship and Ecological

Expertise of Goods, Lviv Polytechnic National University

BUSINESS STRUCTURE AS A UNIQUE ENVIRONMENT FOR MANAGING INTELLECTUAL POTENTIAL

У статті аргументовано, що бізнес-структури є специфічним середовищем для управління інтелектуальним потенціалом завдяки своїм унікальним організаційним особливостям і ресурсам. Обґрунтовано, що бізнес-структури мають здатність створювати сприятливі умови для розвитку інтелектуального капіталу, що включає людський, структурний і клієнтський капітал. Доведено, що ці структури можуть ефективно інтегрувати управління знаннями, інноваційними процесами та технологіями в свої бізнес-процеси, що дозволяє їм швидко адаптуватися до змін у ринковому середовищі. Бізнес-структури також мають можливість забезпечувати необхідні інвестиції в навчання та розвиток працівників, що сприяє підвищенню їхньої кваліфікації і творчого потенціалу. Таким чином, специфічність бізнес-структур як середовища для управління інтелектуальним потенціалом полягає в їхній здатності інтегрувати різні види капіталу, використовувати сучасні технології та забезпечувати ефективне використання інтелектуальних ресурсів для досягнення стратегічних цілей і підтримки конкурентоспроможності на ринку.

The management of intellectual potential varies depending on the environment in which it takes place, as each has its own unique needs, goals, and approaches to work. In business structures, the primary goal is maximizing profit and enhancing competitiveness, which is why the focus is on innovation and the effective use of knowledge for the development of products and services. In government institutions, the main task is to ensure stability and efficiency in administrative processes, requiring a specialized approach to managing knowledge and information. In educational and research institutions, the priority is generating new knowledge and preparing highly qualified professionals, which requires significant academic freedom and support for research activities. Thus, the management of intellectual potential adapts to the specific characteristics of each environment, contributing to their successful functioning and development.

The article argues that business structures are a unique environment for managing intellectual potential due to their distinctive organizational features and resources. It is substantiated that business structures have the ability to create favorable conditions for the development of intellectual capital, which includes human, structural, and customer capital. It is proven that these structures can effectively integrate the management of knowledge, innovation processes, and technologies into their business processes, allowing them to quickly adapt to changes in the market environment. Business structures also have the capacity to provide the necessary investments in employee training and development, which helps improve their qualifications and creative potential. Thus, the uniqueness of business structures as an environment for managing intellectual potential lies in their ability to integrate various types of capital, utilize modern technologies, and ensure the effective use of intellectual resources to achieve strategic goals and maintain competitiveness in the market.

Thus, business structures represent a highly specific environment for managing intellectual potential, as they integrate various aspects of intellectual capital, create conditions for its development, and ensure its effective utilization in the context of the modern dynamic environment.

Ключові слова: *бізнес-структури, інтелектуальний потенціал, інноваційні процеси, ринкове середовище, людський капітал.*

Keywords: *business structures, intellectual potential, innovation processes, market environment, human capital.*

Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок із важливими науковими чи практичними завданнями. Управління інтелектуальним потенціалом відрізняється залежно від середовища, в якому воно здійснюється, оскільки кожне з них має свої специфічні потреби, цілі та методи роботи. У бізнес-структурах головним завданням є максимізація прибутку та конкурентоспроможності, тому акцент робиться на інноваціях та

ефективному використанні знань для розвитку продуктів і послуг. В органах державного управління пріоритетом є забезпечення стабільності та ефективності адміністративних процесів, що вимагає спеціалізованого підходу до управління знаннями та інформацією. У навчально-наукових установах фокус спрямований на створення нових знань та підготовку кваліфікованих кадрів, що потребує високого рівня академічної свободи та підтримки дослідницької діяльності. Таким чином, управління інтелектуальним потенціалом адаптується під особливості та вимоги кожного конкретного середовища, забезпечуючи їх ефективне функціонування та розвиток.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Аналізуючи роботи авторів, таких як Bontis N., Stähle P., Hong J., Bao-chen Z., Nilsson C.-H., Ford D., Isaac R. G., Herremans I., Kline T., Intan-Soraya R., Chew K., Shang S. S. C., Lin S.-F., Mariani M. M., Borghi M., Alvino F., Di Vaio A., Hassan R., Palladino R., Shkoda T., Tepluk M., Sahaidak M., Nifatova O. M., Dudko P., Trusova N., Oleksenko R., Kalchenko S., Yeremenko D., Pasięka S., Moroz S., Krasovska G., Stadnyk V., Mychalchuk I., Ścibiorek Z., Popkowski T. і Stakhurska S. [1-16], можна дійти висновку висновку, що бізнес-структури дійсно є специфічним середовищем для управління інтелектуальним потенціалом. Вони створюють умови, які сприяють розвитку інноваційних підходів, адаптації до швидких змін та ефективному використанню інтелектуальних ресурсів.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Метою написання статті є обґрунтування бізнес-структури як особливого середовища для управління інтелектуальним потенціалом.

Виклад основного матеріалу дослідження. Автори досліджень, таких як Bontis N., Stähle P. і Hong J. детально аналізували особливості бізнес-структур як середовища для управління інтелектуальним потенціалом. Bontis N. зосереджується на розробці моделей і вимірів інтелектуального капіталу, які включають структурний, людський і ринковий капітал. Його дослідження вказують на те, що ефективне управління інтелектуальним капіталом вимагає

створення комплексних моделей, які дозволяють вимірювати і аналізувати різні аспекти цього капіталу, забезпечуючи базу для розробки стратегічних управлінських рішень. Ці моделі також сприяють ідентифікації ключових елементів, які впливають на конкурентоспроможність і успішність бізнесу, дозволяючи організаціям краще розуміти свої інтелектуальні ресурси і використовувати їх для досягнення стратегічних цілей [1; 2].

Stähle P. і Hong J. акцентують увагу на динамічному характері інтелектуального капіталу у швидкозмінних глобальних галузях. Вони підкреслюють, що в умовах глобалізації та стрімкого технологічного розвитку традиційні методи управління стають менш ефективними. Вони пропонують адаптивні підходи, які дозволяють організаціям швидко реагувати на зміни в ринковому середовищі, впроваджувати інновації та використовувати нові можливості. Їх дослідження показують, що бізнес-структури повинні бути гнучкими та здатними до постійного оновлення, щоб зберігати конкурентоспроможність і досягати успіху в умовах швидких змін. Вони також вказують на важливість інтеграції різних аспектів управління інтелектуальним капіталом для створення цілісної системи, яка сприяє інноваційній діяльності та розвитку організацій [7].

Бао-чен Z. робить наголос на важливості людського фактору в економіці знань та управлінні бізнесом, що створює фундамент для розгляду інтелектуального капіталу як стратегічного ресурсу. Він підкреслює, що бізнес-структури є особливим середовищем, в якому людський капітал стає ключовим елементом успіху. В економіці знань саме люди, їх знання, навички та творчий потенціал визначають конкурентоспроможність організації. Бао-чен Z. стверджує, що для ефективного управління бізнесом необхідно інвестувати в розвиток працівників, надаючи їм можливості для навчання та професійного зростання. Бізнес-структури, які створюють сприятливі умови для розвитку людського капіталу, здатні швидше адаптуватися до змін і забезпечувати інноваційний розвиток [8].

Nilsson С.-Н. і Ford D. вводять концепцію інтелектуального потенціалу, яка дозволяє краще розуміти та оцінювати його вплив на конкурентоспроможність організацій. Вони зазначають, що бізнес-структури є специфічним середовищем для управління інтелектуальним потенціалом завдяки своїм унікальним можливостям і ресурсам. Інтелектуальний потенціал в бізнес-структурах включає сукупність знань, досвіду, інноваційних здібностей і творчого мислення, які можуть бути використані для досягнення стратегічних цілей. Nilsson С.-Н. і Ford D. підкреслюють, що бізнес-структури повинні не лише виявляти та оцінювати наявні інтелектуальні ресурси, але й активно розвивати їх для забезпечення довгострокової конкурентоспроможності [3].

Завдяки своїй організаційній структурі та ресурсам, бізнес-структури можуть створювати сприятливі умови для розвитку інтелектуального потенціалу. Вони здатні забезпечувати необхідні інвестиції в навчання та розвиток працівників, впроваджувати інноваційні підходи до управління знаннями та використовувати інформаційні технології для оптимізації процесів. Таким чином, бізнес-структури стають специфічним середовищем, яке не лише сприяє розвитку інтелектуального потенціалу, але й забезпечує його ефективне використання для досягнення стратегічних цілей і підтримки конкурентоспроможності на ринку.

Isaac R. G., Herremans I., і Kline T. досліджують шляхи створення багатства через управління інтелектуальним капіталом, підкреслюючи важливість бізнес-структур як особливого середовища для цього процесу. Вони стверджують, що бізнес-структури, завдяки своїй організаційній структурі, ресурсам та можливостям, можуть створювати сприятливі умови для розвитку та ефективного використання інтелектуального капіталу. Їх дослідження показують, що правильне управління інтелектуальним капіталом дозволяє компаніям досягати значних економічних результатів та створювати довгострокову цінність [9]. В їх наступній роботі Isaac R. G., Herremans I., і Kline T. використовують структурне моделювання для аналізу

чинників, що сприяють ефективному управлінню інтелектуальним капіталом. Вони виявляють, що бізнес-структури повинні інтегрувати різні аспекти інтелектуального капіталу, такі як людський, структурний та ринковий капітал, для досягнення найкращих результатів. Структурне моделювання дозволяє їм виявити взаємозв'язки між цими аспектами і розробити рекомендації для організацій щодо оптимізації управління інтелектуальними ресурсами [9].

Intan-Soraya R. і Chew K. розробляють рамкову структуру для управління людськими ресурсами в економіці знань, акцентуючи увагу на специфічності бізнес-структур як середовища для управління інтелектуальним потенціалом. Вони підкреслюють, що бізнес-структури мають унікальні можливості для створення інноваційних підходів до управління знаннями та розвитку людських ресурсів. Їх рамкова структура включає елементи, які сприяють залученню, розвитку та утриманню талановитих працівників, а також інтеграції знань у бізнес-процеси. Intan-Soraya R. і Chew K. вважають, що успіх бізнес-структур значною мірою залежить від їх здатності ефективно управляти інтелектуальним капіталом, який є джерелом інновацій та конкурентоспроможності. Вони наголошують, що бізнес-структури повинні створювати середовище, яке стимулює обмін знаннями, підтримує творчий потенціал та сприяє постійному навчанню. Це середовище дозволяє організаціям швидко адаптуватися до змін у ринковому середовищі та знаходити нові можливості для зростання [10].

Таким чином, бізнес-структури є специфічним середовищем для управління інтелектуальним потенціалом завдяки своїм організаційним особливостям, ресурсам і можливостям. Вони можуть створювати умови для ефективного розвитку та використання інтелектуального капіталу, що сприяє досягненню стратегічних цілей і забезпечує довгострокову

Shang S. S. C. і Lin S.-F. пропонують модель управління інтелектуальним капіталом у динамічному бізнес-середовищі, що допомагає організаціям адаптуватися до швидких змін. Вони підкреслюють, що бізнес-структури є

особливим середовищем для управління інтелектуальним потенціалом завдяки своїм унікальним можливостям для інтеграції різних видів капіталу. Модель Shang S. S. C. і Lin S.-F. акцентує увагу на необхідності гнучкого та адаптивного управління, яке включає постійний моніторинг і коригування стратегій відповідно до змін у зовнішньому середовищі. Це дозволяє організаціям ефективно використовувати свої інтелектуальні ресурси для інновацій та підвищення конкурентоспроможності [11].

Mariani M. M. і Borghi M. використовують бібліометричний аналіз для дослідження структури інтелектуального капіталу в контексті Індустрії 4.0, розкриваючи потенційні еволюційні шляхи. Вони підкреслюють, що Індустрія 4.0, з її акцентом на цифровізацію та автоматизацію, створює нові виклики і можливості для управління інтелектуальним капіталом. Mariani M. M. і Borghi M. показують, що бізнес-структури в цьому контексті є специфічним середовищем, яке вимагає нових підходів до інтеграції технологічних інновацій з управлінням знаннями та людським капіталом [12].

Shang S. S. C. і Lin S.-F. наголошують, що успішне управління інтелектуальним капіталом у динамічному бізнес-середовищі передбачає розробку адаптивних стратегій, які дозволяють організаціям бути гнучкими та інноваційними. Це включає використання сучасних інформаційних технологій для збору і аналізу даних, що допомагає в прийнятті обґрунтованих рішень. Їх модель також передбачає залучення працівників до процесу управління знаннями, стимулювання творчості та інновацій, що є важливими аспектами в умовах швидких змін. Mariani M. M. і Borghi M. розглядають еволюційні шляхи розвитку інтелектуального капіталу в контексті Індустрії 4.0, що включають інтеграцію цифрових технологій, таких як штучний інтелект, Інтернет речей (IoT) і великі дані. Вони підкреслюють, що бізнес-структури повинні розробляти нові методи управління, які враховують ці технологічні зміни і забезпечують ефективне

використання інтелектуального капіталу. Це створює нові можливості для підвищення ефективності та продуктивності організацій.

Отже, специфічність бізнес-структур як особливого середовища для управління інтелектуальним потенціалом полягає в їх здатності інтегрувати різні види капіталу, використовувати сучасні технології і адаптуватися до швидких змін. Моделі та дослідження, запропоновані Shang S. S. C., Lin S.-F., Mariani M. M. і Borghi M., підкреслюють важливість гнучких стратегій і інноваційного підходу в управлінні інтелектуальним капіталом, що є критичним для досягнення конкурентоспроможності та успіху в сучасному динамічному бізнес-середовищі.

Alvino F., Di Vaio A., Hassan R., і Palladino R. досліджують зв'язок між інтелектуальним капіталом і сталим розвитком, наголошуючи на важливості інтеграції цих концепцій для сучасних організацій. Вони підкреслюють, що інтелектуальний капітал, який включає знання, навички, інновації та досвід працівників, є ключовим ресурсом для досягнення сталого розвитку. Alvino F. та його колеги стверджують, що бізнес-структури повинні інтегрувати управління інтелектуальним капіталом у свої стратегії сталого розвитку, щоб забезпечити довгострокову конкурентоспроможність та стійкість. Вони відзначають, що такі підходи допомагають організаціям ефективніше використовувати свої ресурси, зменшувати негативний вплив на довкілля та сприяти соціальному добробуту [13].

Shkoda T., Terliuk M., і Sahaidak M. розглядають управління інтелектуальним потенціалом у контексті стратегічного партнерства між наукою, бізнесом та освітою, що сприяє формуванню інноваційних екосистем. Вони підкреслюють, що бізнес-структури є унікальним середовищем для управління інтелектуальним потенціалом завдяки своїм можливостям для налагодження партнерських відносин з академічними та дослідницькими установами. Такі партнерства дозволяють об'єднувати зусилля для створення нових знань, розробки інноваційних продуктів та послуг, а також підвищення загального рівня компетенцій. Shkoda T., Terliuk

M. і Sahaidak M. вважають, що бізнес-структури, які активно співпрацюють з науковими та освітніми інституціями, можуть швидше адаптуватися до змін у технологічному середовищі та ринку, що сприяє їхній інноваційній активності та стійкому розвитку [4].

Отже, бізнес-структури є специфічним середовищем для управління інтелектуальним потенціалом завдяки своїм можливостям для інтеграції знань, інновацій та стратегічного партнерства. Вони здатні створювати умови для стійкого розвитку та ефективного використання інтелектуального капіталу, що сприяє досягненню стратегічних цілей та зміцненню конкурентоспроможності на ринку.

Nifatova O. M. і Dudko P. пропонують методологічний підхід до оцінки компонентів інтелектуального потенціалу в бізнес-процесах інтегрованих структур, що дозволяє краще розуміти та використовувати цей капітал. Вони розробляють систему критеріїв і показників для оцінки різних аспектів інтелектуального потенціалу, таких як людський капітал, організаційний капітал та інноваційний капітал. Цей підхід дозволяє бізнес-структурам отримати чітке уявлення про стан і можливості свого інтелектуального капіталу, а також визначити напрями для його розвитку і оптимізації. Nifatova O. M. і Dudko P. підкреслюють, що інтегровані бізнес-структури, які можуть ефективно оцінювати і управляти своїм інтелектуальним потенціалом, здатні швидше адаптуватися до змін у зовнішньому середовищі і досягати своїх стратегічних цілей [6].

Trusova N., Oleksenko R., Kalchenko S., Yeremenko D., Pasiaka S., і Moroz S. аналізують управління інтелектуальним потенціалом у бізнес-мережах інноваційних цифрових технологій, підкреслюючи важливість цифровізації для ефективного управління. Вони стверджують, що цифрові технології відіграють ключову роль у створенні нових можливостей для розвитку і використання інтелектуального потенціалу. Цифровізація дозволяє автоматизувати багато бізнес-процесів, покращувати обмін знаннями і інформацією, а також забезпечувати швидкий доступ до необхідних ресурсів.

Trusova N. та її колеги підкреслюють, що бізнес-структури, які активно впроваджують цифрові технології, мають значну конкурентну перевагу, оскільки вони здатні більш ефективно використовувати свій інтелектуальний капітал для інновацій і зростання [5].

Таким чином, специфічність бізнес-структур як особливого середовища для управління інтелектуальним потенціалом полягає в їх здатності інтегрувати різні види капіталу, використовувати сучасні цифрові технології і створювати бізнес-мережі для спільного розвитку інновацій. Це дозволяє бізнес-структурам ефективно управляти своїм інтелектуальним потенціалом, підвищувати свою конкурентоспроможність і досягати стратегічних цілей в умовах швидкозмінного ринкового середовища.

Krasovska G., Stadnyk V., і Mychalchuk I. розглядають організаційні та структурні умови розвитку творчого потенціалу в системі управління конкурентоспроможністю промислових корпорацій, підкреслюючи, що це є ключовим фактором для довгострокового успіху. Вони стверджують, що для ефективного розвитку творчого потенціалу необхідно створити відповідні організаційні та структурні умови, такі як гнучкі організаційні структури, підтримка інноваційної культури, забезпечення ресурсів для досліджень і розробок. Це включає впровадження систем стимулювання, що мотивують працівників до творчої діяльності, а також розвиток механізмів обміну знаннями та ідеями всередині організації. Krasovska G., Stadnyk V. і Mychalchuk I. підкреслюють, що бізнес-структури, які створюють такі умови, здатні значно підвищити свою конкурентоспроможність завдяки інноваціям і новим технологіям [14].

Ścibiorek Z. і Popkowski T. досліджують управління інтелектуальним капіталом організації, акцентуючи увагу на стратегічних аспектах цього процесу. Вони наголошують, що управління інтелектуальним капіталом має бути інтегрованим у загальну стратегію організації, щоб забезпечити його ефективне використання для досягнення довгострокових цілей. Ścibiorek Z. і Popkowski T. відзначають, що бізнес-структури є унікальним середовищем

для управління інтелектуальним капіталом завдяки своїй здатності створювати та впроваджувати стратегії, що враховують специфіку організації, її ринкові позиції та внутрішні ресурси [15].

Отже, бізнес-структури є специфічним середовищем для управління інтелектуальним потенціалом завдяки своїй здатності створювати умови для розвитку творчого потенціалу, інтегрувати управління інтелектуальним капіталом у загальну стратегію і забезпечувати ефективне використання інтелектуальних ресурсів. Це дозволяє їм досягати високої конкурентоспроможності, впроваджувати інновації і забезпечувати довгостроковий успіх на ринку.

Stakhurska S. пропонує теоретичні основи формування механізму управління інтелектуальним потенціалом, що є важливим для забезпечення системного підходу до цього процесу. Вона підкреслює необхідність розробки чітких і структурованих методів управління, які враховують усі аспекти інтелектуального потенціалу організації. Stakhurska S. акцентує увагу на інтеграції різних елементів інтелектуального капіталу, таких як людський, структурний і ринковий капітал, у загальну стратегію розвитку компанії. Вона пропонує використовувати комплексні моделі та інструменти, які дозволяють оцінювати, моніторити та покращувати інтелектуальний потенціал організації. Однією з ключових ідей Stakhurska S. є впровадження системного підходу до управління інтелектуальним потенціалом, що передбачає взаємодію всіх компонентів інтелектуального капіталу для досягнення стратегічних цілей організації. Вона зазначає, що бізнес-структури, які використовують системний підхід, здатні краще адаптуватися до змін зовнішнього середовища, підвищувати свою конкурентоспроможність і забезпечувати стійкий розвиток. Усі ці дослідження разом дають комплексне розуміння особливостей бізнес-структур як середовища для управління інтелектуальним потенціалом, розкриваючи різні аспекти та підходи до цього важливого питання. Бізнес-структури мають унікальні можливості для інтеграції різних видів капіталу,

створення сприятливих умов для розвитку інтелектуального потенціалу і впровадження інновацій. Вони здатні використовувати сучасні інформаційні технології, створювати гнучкі організаційні структури і стимулювати творчий підхід до вирішення завдань. Специфічність бізнес-структур як особливого середовища для управління інтелектуальним потенціалом полягає в їх здатності створювати ефективні системи управління, які враховують всі аспекти інтелектуального капіталу. Вони можуть розробляти та впроваджувати комплексні стратегії, що дозволяють інтегрувати інтелектуальний капітал у всі бізнес-процеси. Це включає в себе впровадження інноваційних підходів до управління знаннями, розвиток людського капіталу та використання сучасних технологій для підвищення ефективності та конкурентоспроможності [16].

Висновки та перспективи подальших розвідок у даному напрямі.

Отож, бізнес-структури є специфічним середовищем для управління інтелектуальним потенціалом завдяки своїм унікальним організаційним особливостям і ресурсам. Вони мають здатність створювати сприятливі умови для розвитку інтелектуального капіталу, що включає людський, структурний і клієнтський капітал, а також можуть ефективно інтегрувати управління знаннями, інноваційними процесами та технологіями в свої бізнес-процеси, що дозволяє їм швидко адаптуватися до змін у ринковому середовищі. Бізнес-структури мають можливість забезпечувати необхідні інвестиції в навчання та розвиток працівників, що сприяє підвищенню їхньої кваліфікації і творчого потенціалу. Таким чином, специфічність бізнес-структур як середовища для управління інтелектуальним потенціалом полягає в їхній здатності інтегрувати різні види капіталу, використовувати сучасні технології та забезпечувати ефективне використання інтелектуальних ресурсів для досягнення стратегічних цілей і підтримки конкурентоспроможності на ринку. Перспективним завданням є визначення принципів управління інтелектуальним потенціалом бізнес-структур.

Література

1. Bontis, N. (1998). Intellectual capital: an exploratory study that develops measures and models. *Management Decision*, 36(2), 63-76. DOI: 10.1108/00251749810204142.
2. Bontis, N., Chua Chong Keow, W., & Richardson, S. (2000). Intellectual capital and business performance in Malaysian industries. *Journal of Intellectual Capital*, 1(1), 85-100. DOI: 10.1108/14691930010324188.
3. Nilsson, C.-H., & Ford, D. (2004). Introducing intellectual potential. *Journal of Intellectual Capital*, 5(4), 414-425. DOI: 10.1108/14691930410550372.
4. Shkoda, T., Tepluk, M., & Sahaidak, M. (2020). Intellectual potential management informing strategic partnership of science-business-education. *Baltic Journal of Economic Studies*, 6(5), 221-232. DOI: 10.30525/2256-0742/2020-6-5-221-232.
5. Trusova, N., Oleksenko, R., Kalchenko, S., Yeremenko, D., Pasiaka, S., & Moroz, S. (2021). Managing the intellectual potential in the business-network of innovative digital technologies. *Studies of Applied Economics*. DOI: 10.25115/EEA.V39I5.4910.
6. Nifatova, O. M., & Dudko, P. (2021). Methodological approach to evaluation of component intellectual potential in business processes of integrated structures. *Management Science*, 32(2), 53-64. DOI: 10.30857/2415-3206.2020.2.4.
7. Ståhle, P., & Hong, J. (2002). Dynamic intellectual capital in global rapidly changing industries. *J. Knowl. Manag.*, 6, 177-189. DOI: 10.1108/13673270210424693
8. Bao-chen, Z. (2004). Intellectual Economy and Business Management Based on Human. *Journal of Tangshang Teachers College*.
9. Isaac, R. G., Herremans, I., & Kline, T. (2010). Intellectual Capital Management Enablers: A Structural Equation Modeling Analysis. *Journal of Business Ethics*, 93, 373-391. DOI: 10.1007/S10551-009-0227-5
10. Intan-Soraya, R., & Chew, K. (2010). A Framework for Human Resource Management in the Knowledge Economy: Building Intellectual Capital

and Innovative Capability. *The International Journal of Business and Management*, 3, 251.

11. Shang, S. S. C., & Lin, S.-F. (2010). A model of intellectual capital management capability in the dynamic business environment. *Knowledge Management Research & Practice*, 8, 15-23. DOI: 10.1057/kmrp.2009.31

12. Mariani, M. M., & Borghi, M. (2019). Industry 4.0: A Bibliometric Review of Its Managerial Intellectual Structure and Potential Evolution in the Service Industries. *ERN: Other Organizations & Markets: Policies & Processes (Topic)*. DOI: 10.1016/j.techfore.2019.119752

13. Alvino, F., DiVaio, A., Hassan, R., & Palladino, R. (2020). Intellectual capital and sustainable development: a systematic literature review. *Journal of Intellectual Capital*, 22, 76-94. DOI: 10.1108/jic-11-2019-0259

14. Krasovska, G., Stadnyk, V., & Mychalchuk, I. (2022). Organizational and structural conditions for the development of creativity potential in the competitiveness management system of industrial corporations. *Innovation and Sustainability*. DOI: 10.31649/ins.2022.3.14.25

15. Ścibiorek, Z., & Popkowski, T. (2023). Managing the Intellectual Capital of an Organization. *Logistics and Transport*. DOI: 10.26411/83-1734-2015-2-55-2-23

16. Stakhurska, S. (2023). Theoretical basis of the intellectual potential management mechanism formation. *The Economic Discourse*. DOI: 10.36742/2410-0919-2023-1-5

References

1. Bontis, N. (1998), "Intellectual capital: an exploratory study that develops measures and models", *Management Decision*, Vol. 36(2), pp. 63-76. DOI: 10.1108/00251749810204142.

2. Bontis, N., Chua Chong Keow, W., & Richardson, S. (2000), "Intellectual capital and business performance in Malaysian industries", *Journal of Intellectual Capital*, Vol. 1(1), pp. 85-100. DOI: 10.1108/14691930010324188.

3. Nilsson, C.-H., & Ford, D. (2004), "Introducing intellectual potential", *Journal of Intellectual Capital*, Vol. 5(4), pp. 414-425. DOI: 10.1108/14691930410550372.
4. Shkoda, T., Tepluk, M., & Sahaidak, M. (2020), "Intellectual potential management informing strategic partnership of science-business-education", *Baltic Journal of Economic Studies*, Vol. 6(5), pp. 221-232. DOI: 10.30525/2256-0742/2020-6-5-221-232.
5. Trusova, N., Oleksenko, R., Kalchenko, S., Yeremenko, D., Pasiaka, S., & Moroz, S. (2021), "Managing the intellectual potential in the business-network of innovative digital technologies", *Studies of Applied Economics*. DOI: 10.25115/EEA.V39I5.4910.
6. Nifatova, O. M., & Dudko, P. (2021), "Methodological approach to evaluation of component intellectual potential in business processes of integrated structures", *Management Science*, Vol. 32(2), pp. 53-64. DOI: 10.30857/2415-3206.2020.2.4.
7. Ståhle, P., & Hong, J. (2002), "Dynamic intellectual capital in global rapidly changing industries". *J. Knowl. Manag.*, Vol. 6, pp. 177-189. DOI: 10.1108/13673270210424693
8. Bao-chen, Z. (2004), "Intellectual Economy and Business Management Based on Human", *Journal of Tangshang Teachers College*.
9. Isaac, R. G., Herremans, I., & Kline, T. (2010), "Intellectual Capital Management Enablers: A Structural Equation Modeling Analysis", *Journal of Business Ethics*, Vol. 93, pp. 373-391. DOI: 10.1007/S10551-009-0227-5
10. Intan-Soraya, R., & Chew, K. (2010), "A Frame work for Human Resource Management in the Knowledge Economy: Building Intellectual Capital and Innovative Capability", *The International Journal of Business and Management*, Vol. 3, pp. 251.
11. Shang, S. S. C., & Lin, S.-F. (2010), "A model of intellectual capital management capability in the dynamic business environment", *Knowledge Management Research & Practice*, Vol. 8, pp. 15-23. DOI: 10.1057/kmrp.2009.31

12. Mariani, M. M., & Borghi, M. (2019), "Industry 4.0: A Bibliometric Review of Its Managerial Intellectual Structure and Potential Evolution in the Service Industries. *ERN: Other Organizations & Markets: Policies & Processes (Topic)*. DOI: 10.1016/j.techfore.2019.119752

13. Alvino, F., DiVaio, A., Hassan, R., & Palladino, R. (2020), "Intellectual capital and sustainable development: a systematic literature review", *Journal of Intellectual Capital*, Vol.22, pp. 76-94. DOI: 10.1108/jic-11-2019-0259.

14. Krasovska, G., Stadnyk, V., & Mychalchuk, I. (2022). Organizational and structural conditions for the development of creativity potential in the competitiveness management system of industrial corporations. *Innovation and Sustainability*. DOI: 10.31649/ins.2022.3.14.25

15. Ścibiorek, Z., & Popkowski, T. (2023), "Managing the Intellectual Capital of an Organization", *Logistics and Transport*. DOI: 10.26411/83-1734-2015-2-55-2-23

16. Stakhurska, S. (2023), "Theoretical basis of the intellectual potential management mechanism formation", *The Economic Discourse*. DOI: 10.36742/2410-0919-2023-1-5/

Стаття надійшла до редакції 07.09.2024 р.